

ODRŽIVI GRADOVI

Ekologija

Tema održivih gradova puno je opširnija no što se to na prvi pogled čini. Većina će uglavnom pomisliti na ekološke aspekte održivosti, odnosno odgovorniji odnos prema okolini, što je naravno vrlo važno i dobrim dijelom održivost počiva upravo na tome, međutim puno je još područja koja treba pokriti kako bi se grad mogao smatrati održivim. U idealnim uvjetima to bi podrazumijevalo da ekologija, ekonomija, politika i kultura funkcioniraju u jednoj cjelini i međusobno se nadopunjuju s ciljem razvoja održive zajednice. Naravno kod postizanja takvih ciljeva potrebno je od nečega krenuti, a u slučaju održivih gradova za početak je dovoljno da grad bude sposoban "preživjeti" oslanjajući se na okolno ruralno područje. Također, ključnu ulogu igra i korištenje obnovljivih izvora energije kako bi utjecaj na okoliš, odnosno onečišćenje postali minimalni. Na potonje se nadovezuju postupci poput reciklaže, kompostiranja, pretvaranja otpada u gorivo i sl. Osim navedenog, pozornost treba obratiti i na samo uređenje grada i uvjete kakve ono pruža stanovnicima.

Pješačke zone i biciklizam

Kod održivih gradova tendencija je stvarati prostor koji je pogodan za pješake i bicikliste, a također se poseban naglasak stavlja na dobru umreženost javnog prijevoza koji je uz to i cijenovno pristupačan svima. Time se smanjuje potreba za osobnim automobilima što dovodi do manjeg onečišćenja. Ukratko to bi značilo da je grad s mnogo pješačkih zona i biciklističkih staza na dobrom putu prema održivosti. Naravno te iste pješačke zone i biciklističke staze nisu same sebi svrha. Oslanjanje na uglavnom pješački i biciklistički promet iziskuje prostorno planiranje u kojem je sve dostupno bez korištenja osobnog automobila, dakle ključna riječ je blizina. To bi značilo da je na relativno malom prostoru velika koncentracija ljudi, odnosno stanovnika, radnika, poduzeća koji međusobno žive jedni od drugih. Dakle osim ekološkog tu se može vidjeti i utjecaj na ekonomski pa i socijalni aspekt života u gradu jer bi s povećanom potražnjom stambenog prostora blizu središta grada, teoretski, trebale pasti i cijene istoga, zatim smanjuju se troškovi prijevoza za ljude koji rade u jednom dijelu grada, a žive negdje na periferiji te na poslijetku smanjeno vrijeme potrebno za put od kuće do posla ljudima omogućuje više vremena za obitelj, prijatelje i slobodne aktivnosti što naravno ima pozitivan utjecaj na već spomenuti socijalni aspekt života.

Arhitektura

Uz sve ostalo potrebno je voditi računa i o arhitektonskim rješenjima odnosno poticati projektiranje i izgradnju zgrada koje su energetske neovisne. Još jedan problem koji se ponekad javlja kod urbanističkog planiranja su zgrade i prostori koji stoje neiskorišteni. U takvim slučajevima poželjno bi bilo izbjegavati rušenje, pogotovo ako su u pitanju zgrade puno starijeg datuma koje mogu biti potencijalni nositelji kulturne baštine. Takve zgrade trebalo bi "rehabilitirati", odnosno naći im novu svrhu ukoliko više ne mogu ispunjavati onu zbog koje su primarno izgrađene. Neizostavno je spomenuti i urbane vrtove, tj. cijelu filozofiju permakulture, koja je također jedan od najvažnijih temelja održivog života. Urbani vrtovi predstavljaju ekološko i ekonomsko

osvještavanje,
samoodrživost i neovisnost pojedinca i društva u cjelini.

Zaključak

Sve navedeno tek su smjernice za stvaranje održivog grada, međutim pokretačka snaga iza toga su ljudi. Pri tome treba imati na umu kako samo oslanjanje na političke strukture da odrade cijeli posao neće donijeti previše rezultata. U stvaranju održivog grada potrebno je početi od osobne razine, što podrazumijeva osvještavanje i edukaciju te postupno mijenjanje navika, a sve dalje je tada nadogradnja i prilagodba okoline u održivi sustav.

Hrvoje Verić